RAPORT EDUCAȚIONAL

LUNA OCTOMBRIE 2019

"Copilul, e clar, nu moşteneşte un model prestabilit pentru limbă, ci moşteneşte capacitatea de a construi o limbă printr-o activitate inconştientă de absorbire. Această potenţialitate – care poate fi asemănată cu potenţialul genelor celulei germinale de a controla ţesuturile spre a forma un organ precis şi complex - constituie ceea ce noi am denumit "nebuloasa limbajului".

În acelaşi fel, nebuloasa care afectează puterea de adaptare a copilului la mediul lui înconjurător şi apariţia în el a comportamentului social care-l înconjoară la naştere, nu reproduce pe cale ereditară modelele anterioare de comportament prin care a trecut specia în drumul ei către nivelul actual al civilizaţiei, ci dă copilului, după naştere, puterea de a absorbi acele modele specifice pe care le găseşte în jurul său. Acest lucru este la fel de adevărat pentru toate celelalte achiziţii mentale. Cum, cu justeţe, scrie <<Fiul unui savant nu va moşteni niciun element din cunoştinţele tatălui său. Lăsat singur pe o insulă pustie, el nu va fi într-o stare mai bună decât a strămoşilor noştri cro-magnoni>>.

Daţi-mi voie să fac o pauză aici ca să clarific o chestiune. Poate, cititorul are impresia că, atunci când vorbim de nebuloase, avem în minte diverse puteri instinctive, fiecare cu o existenţă proprie independentă şi ar putea obiecta că aceasta ar ascunde unitatea esenţială a minţii. Dar analogia nebulară este folosită aici doar ca un vehicul pentru descriere şi nu implică vreo înclinaţie spre o concepţie atomistă a minţii. Pentru noi, organismul mental este un întreg dinamic care îşi transformă structura prin experienţa activă obţinută din mediu; el este călăuzit spre aceasta de o energie (horme), nebuloasele fiind moduri sau stadii specializate şi diferenţiate ale acesteia. Să ne imaginăm că nebuloasa limbajului n-a funcţionat sau a rămas latentă dintr-un motiv necunoscut. Atunci limba nu s-ar dezvolta. Această anomalie, care nu este neobişnuită, produce o formă a muţeniei la copiii care au organele vorbirii şi auzului perfect normale şi al căror creier este, de asemenea, normal. Am întâlnit câteva din aceste cazuri în faţa cărora neurologii şi specialiştii O.R.L. s-au confesat că au rămas fără explicaţie, ca în faţa unei enigme a naturii. Ar fi interesant să examinăm aceste cazuri şi să cercetăm ce s-a întâmplat în primele zile de viaţă ale acestor ghinionişti".*

(Maria Montessori, Mintea absorbantă, trad. Marcel, Căpraru, ed. A.P.A, 2006, Drobeta Turnu Severin, pp. 77-78, varianta electronică)

Grupa Nido

Mediul Montessori pregătit este împărțit pe următoarele secțiuni:
1. Viața practică
2. Activități pentru coordonarea ochi-mână
3. Activități ce țin de dezvoltarea limbajului
4. Artă
5. Muzică și mișcare

Activități de viață practică

Scopuri generale ale vieții practice:
• Crește independența funcțională a copilului
• Implică folosirea și rafinarea motricității fine
• Experiență activă în mediu
• Crește stima de sine și încrederea în sine Self-esteem, self-confidence, atitudinea “pot să fac singur”
• Cunoaștere - copilul învață cum funcționeaza lucrurile. Începem să îi arătăm mai întâi copilului lucrurile simple, de exemplu cum folosim mătura, și abia apoi trecem să îi arătăm lucruri mai complicate, tehnologie, cum ar fi aspiratorul, acesta fiind și procesul natural de învățare.

Activitățile care fac parte din viața practică se împart în 5 secțiuni:
- Îngrijirea personală,
- Îngrijirea mediului – în interior și în exterior,
- Mutarea mobilierului (masa și scaunul), folosirea covorașului.
- Grație și curtoazie,
- Mâncarea.

Exercițiile ce țin de îngrijirea personală conduc copilul spre independență, încredere în sine (pot să fac singur). În același timp învață și cum să folosească obiectele reale ce țin de mediul său înconjurător.

Mâncarea

Copiii pot să-și pregătească singuri o gustare, pot să taie o banană și s-o mănânce, să facă suc de portocală, să taie mărul, etc.
Servitul mâncării se face în condiții de bune maniere, copiii ajută la așezarea bolurilor/farfuriilor și a tacâmurilor pentru masa de prânz. Mâncând singuri capătă independență.

Stoarcerea portocalelor- această activitate îmbunătățește lucrul cu două mâini, sporește concentrarea, coordonarea mână-ochi și stima de sine. Secvențialitatea pașilor creează ordine interioară, redată în exterior prin mișcări specifice.

Decojirea castravetelui/păstârnacului - ajută la coordonarea mână-ochi, îmbunătățește concentrarea și rafinează lucrul cu ambele mâini. De asemenea, sporește stima de sine.

Activităti pentru coordonarea ochi-mână

Activitatea de lipit - ajută copilul să învețe să lipească într-un mod sigur. Totodată, acesta exersează coordonarea mișcării.

Lacăte și chei: ajută la coordonarea ochi-mână și la creșterea stimei de sine

ACTIVITĂȚI CE ȚIN DE DEZVOLTAREA LIMBAJULUI

Biblioteca: este un loc de liniște și relaxare unde copiii pot răsfoi cărți. Ei învață cum să țină o carte, cum să răsfoiască paginile.

ARTA

Desenul și pictura – copiii nu au nevoie să fie învățați să deseneze, la această vârstă desenul (mâzgăleala) fiind o artă autoînvățată ce reprezintă un pas natural în dezvoltarea ființei umane.

ACTIVITĂȚI ÎN AER LIBER

încurajează copilul să își dezvolte imaginația și creativitatea, să își asume riscuri și responsabilități, să gasească singur soluții și să descopere plăcerea de a face anumite lucruri.

Activități extra:

Murături

Fursecuri

Dovleac copt

Sărbătoarea dovlecilor

Activitate creativă de grup

Cu drag
Adina, Louise și Alina